

MISSA D'ONZE

Núm. 116

febrer de 2020

ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DE L'ASSOCIACIÓ JOSEP CLIMENT

El darrer diumenge de gener va tenir lloc l'assemblea general ordinària de l'Associació Josep Climent. Hi vam aprovar la continuïtat de l'actual junta directiva, només amb el canvi de secretari i la incorporació de nous vocals. Aprovats els comptes de 2019, també aprovarem el pressupost per a 2020. L'assemblea decidí l'Honor Pentecosta 2020 per a Mn. Joan Antoni Gaya Ballester, i l'Honor Societat 2020, a Domingo Vilar Climent.

VISITES CULTURALS

Aquest mes de febrer, continuarem les visites al vell Castelló. Acabarem de visitar-ne els punts que ens falten i empendrem **els vells camins del terme** on hi ha coses tan interessants com la cil·la romana de Vilamargo i el conjunt de les ermites del Caminàs.

REFLEXIÓ MENSUAL

Fins a l'estiu de 2020 seguirem reflexionant sobre els segles d'**història de l'església de Santa Maria** de Castelló. El diumenge 16 de febrer comentarem i reflexionarem sobre el nostre **segle XVI**.

COR PENTECOSTA

Aquest mes de febrer descansarem d'actuacions públiques, i en els assajos treballarem cants de Taizé, que ens són especialment entranyables pel seu contingut i la música; també aprenem altres composicions vàlides per a la quaresma, la setmana santa i la pasqua.

CATEQUESI INFANTIL

Els infants de catequesi continuen l'experiència de l'**oratori**. El dissabte 25 de gener van assistir a la Jornada de la Infància Missionera al seminari Mater Dei.

DIMECRES DE CENDRA

El dimecres 26 de febrer comença la quaresma. Com en altres anys, farem la celebració de la imposició de la Cendra, a les 6 de la vesprada, a la cripta de Santa Maria juntament amb el grup de catequesi de la parròquia.

ESPLAI PENTECOSTA

En les sessions d'aquest segon trimestre els assistents a l'esplai estan aprenent coses sobre Castelló amb passejades, fotos i gimcanes. En les reflexions ens vam fixar en la benaurança dels pacífics.

SAMBORI DE CÁRITAS

Segueixen les sessions de reforç al Sambori. El dilluns 27 vam rebre, amb molta alegria, les joguines que els infants de la catequesi havien portat per als seus germans més pobres.

INTENCIONS PEL MES DE FEBRER

El diumenge 2, dia de la Candelera, litúrgicament festa de la Presentació del Senyor, fem memòria de **Andreu Andrio Albalat**, president de l'Associació Josep Climent (1989); el dia 9 de febrer, recordem **Maria Teresa del Olmo Langreo**; el dia 16 recordem **Maria Angels Curselles Fusalba**, i el dia 23, ho fem per **Mn. Ricard Garcia Cerdà**, Honor Societat 2006.

CALÇOTADA 2020

El diumenge 23 de febrer, celebrarem, com ja és tradició, la nostra calçotada particular. És el darrer diumenge abans del dimecres de Cendra. Enguany pensem que estarem molt ben acompanyats. I molta gent bona.

REVISTA PENTECOSTA

Disposem dels quatre números corresponents a 2019. Si ens voleu ajudar, a 5 euros exemplar.

L'ÚS POLÍTIC DE LA RELIGIÓ

El nou Govern de l'estat espanyol ha començat a fer camí envoltat de sorolls i rumors d'indole religiosa. S'hi conjuren l'anunci de catàstrofes davant el govern de progrés per part dels poders econòmics i ideològics, amb la invocació a Déu davant l'emergència 'nacional' per part d'algun jerarca eclesiàstic, i el prejudici il·lustrat davant el sentiment religiós per part d'una certa esquerra. Hi ha un abús de la catàstrofe que fa por, paràlisi i impotència. En els darrers deu anys, els retalls socials i les limitacions de drets han anat precedits de mals averanys i pitjors presagis: 'Si no renunciem a conquestes consolidades, la crisi serà inevitable', 'Si no us estreneu els cordons, el país acabarà al precipici'. És comprensible que els canvis socials i polítics suscitin alarma davant la pèrdua de poder, fins i tot que els fabricants apocalíptics siguin els poders econòmics amb les seues èlits que veuen com se'n soscaven els dominis. Es exactament l'actitud contrària la que trobem en l'ús bíblics de l'apocalíptica, considerada com un crit de resistència dels qui anhelaven un canvi radical, un cant sanador de la impotència dels qui esperaven un canvi alternatiu. Quan grups de catòlics s'ajunten als poders econòmics i polítics en el cultiu apocalíptic davant l'arribada d'un govern de progrés i ignoren que són portadors de bones notícies, fan traïció al sentiment religiós i a la racionalitat social.

Demanat a les comunitats cristianes i a les parròquies que supliquen Déu perquè evite l'emergència 'nacional', fan de Déu un hoste conservador. ¿I si Déu estigués hostatjat als afores i fos un militant dels drets humans i un aliat de les vides danyades? L'autèntica fe religiosa està més interessada a defensar la vida que a alçar tanques. Tot sembla indicar que Déu no escoltà les seues súpriques i pregàries perquè deu tenir una agenda diferent, aliada de la gestió democràtica i creu que els assumptes humans es duen millor mitjançant decisions participatives. ¿No deu ser que està compromés amb els processos civilitzatoris? ¿Algú amb bon criteri pot entendre que el rostre de l'Església tinga major

afinitat amb els usos autoritaris i patriarcals dels imperis i amb l'organització feudal de la convivència que amb el sistema democràtic?

En justa correspondència, caldria desitjar que la visió progressista superàs els seus prejudicis seculars respecte de l'espiritualitat, atea o religiosa. És curiós que l'única referència que hi hagué, en el debat d'investidura, per part de l'esquerra fos per contraposar la flexibilitat de la política amb la rigidesa de la religió. 'No som una religió! No som uns capellans!', afegia amb raó el diputat d'esquerra Republicana. Qui donà motiu al diputat per pensar que la religió és rigidesa i intolerància? Hi ha creients que no deixaren d'estar connectats als clamors del temps i a les comunitats que viuen i lluiten, i així impediren que la fe fos un bloc monolític i inalterable que no coneix la vacil·lació, el dubte o la perplexitat. Tenia més raó Unamuno quan digué que la fe coneix el dubte que el diputat Rufián quan la fa inamovible. Les constants apel·lacions del papa Francesc a abandonar l'autoreferencialitat, col·locar-se en posició d'eixida i enderrocar tanques mentals i trinxeres socials o polítiques no han arribat a l'imaginari col·lectiu. En lloc d'enfortir els bàndols irreconciliables, la fe es valida avui promovent persones complicades i aliades en els autèntics combats del nostre segle: reduir les desigualtats i promoure la justícia, minimitzar el patiment evitable i maximitzar el benestar de tots i de totes, erradicar la pobresa i vèncer les malalties, emancipar la dona i respectar la Terra, sembrar de motius i de fraternitat els camins de la humanitat. Per a aquests combats calen moviments socials i partits polítics, arguments científics i savieses mundials, alternatives comunitàries i serveis de proximitat, i, també, confiança en la bondat i bellesa de la fe cristiana.

Mn. Joaquim Garcia Roca, sociòleg i teòleg